

sive unitim, sive separatim; Sic expresse Gregorius XV, in dicta Constitutione incipiente: *Universi Domini gregis*, § 4, ibi: « Omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, et Locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, et locorum universi Orbis Christiani in suis quemque Diocesisibus, et territoriis, per has nostras Literas, etiam private quo ad alios omnes specialiter, ac perpetuo Judices delegamus, ut supra his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus prout in causis Fidei, » etc.

(64. Ad probandum enorme delictum sollicitationis admittuntur etiam testes singulares, concurrentibus tamen præsumptionibus, indiciis, et aliis adminiculis simul comprobantibus. Sic expresse Gregorius XV, in cit. Const., § 5, ibi: « Dantes etiam facultatem Venerab. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, et Ecclesiæ Dei tam perniciosum ob probationum defectum impunitum remaneat, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indiciis, et aliis adminiculis delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, et Curie Sæculari, uti præferatur, Reum tradendum esse pronunciandi. »

(65. Una tamen fœmina, quantumvis honesta, non facit sufficientem probationem ad capturam, et torturam, etiamsi concurrant alia indicia, nam tunc est consulenda Sacra Congregatio. Sic expresse rescripsit eadem Sacra suprema et universalis Inquisitionis S. Congregatio Vicario Generali Salernitano die 17 Jul. 1627, ut refert Pignatell., tom. 1, consul. 104, post num. 14, circa medium, his verbis: « Al Molto Reverendo Signore il Signor Vicario Generale di Salerno. Acchiocchè più fondatamente si proceda contro i sollicitanti in confessione, questa suprema Congregazione ordina, che per il detto di una sola Donna non venga a costituire il preteso Reo senza prima di darne qui avviso con relazione della qualità della Donna, del

CONFESSIO.

SUMMARIUM.

1. Confessiones Sacramentales factæ Sacerdoti actu non approbato sunt nullæ. — 2. Id valet etiam pro Confessione venialium et mortalium, quæ alias clavibus subjecta sunt. — 3. Comprehendit eos etiam qui privilegium Bullæ Cruciatæ obtinuerunt. — 4. De illis qui Confessionem Sacramentalem audiunt, cum ad Presbyteratum non fuerint promoti. — 5. De Confessionibus Cappuccinorum. — 6. Confessiones simultaneæ virorum et uxorum improbantur apud Græcos. — 7. 8. Quales circumstantiæ sint aperiendæ in Confessione. — 9. Per Confessionem factam cuilibet Sacerdoti ab Episcopo approbato satisfiit Canon *Omnis utriusque sexus*. — 10. Confessionis annuæ præceptum obligat, etiam non commissæ gravi culpa. — 11. Parochus si prudenter credere non possit parochiano suo asserenti Con-

(1. Confessiones Sacramentales factæ Sacerdoti actu non approbato ab Ordinario loci, et absolutiones impertitæ ab hujusmodi, nullæ declarantur a Benedicto XIV. Constitut. incip. *Apostolica Indulta*, § 2. Nemo

Denunciante e del Denunciato, e allora si scriverà a V. S. se debba, o no procedere a costituirlo, e carcerarlo. Sarà anche V. S. contenta di significare questo medesimo ordine a' Vescovi suoi Comprovinciali, acciocchè ancora da essi sia eseguito, e il Signor Iddio le conceda ogni bene. Rom. 17 Lugl. 1627. Il Card. Millino. » Sic apud Pignatell., loc. cit., ubi insuper tradit instructionem pro Muliere verecunda personaliter denunciare recusante, et multa refert, et docet ad rem per totam dictam consultationem 104, merito legendam.

(66. Circa sollicitationem attendenda est nunc novissima dispositio Benedicti XIV, felicitis record. incip., *Sacramentum Pœnitentiæ*, in qua confirmat, ampliat, et extendit supra allatam Constitutionem Gregorii XV, et reservat Papæ pro tempore absolutionem eorum, qui falso sacerdotes de sollicitatione accusant aut procurant, ut ab aliis falso accusetur.

(67. Sollicitantes ad turpia occasione Confessionis Sacramentalis, ultra alias pœnas perpetuam etiam inhabilitatem ad celebrationem Missæ incurrunt; ex decreto Sac. universalis Inquisitionis de mandato Benedicti XIV, edito die 5 Augusti 1745, ut in ejus Bullario, tom. 1, in Append., n. 8, pag. 46. Alia vide supra artic. 4, a n. 12, ubi plura ad rem.

(68. Sollicitatus nulla lege prohibetur, quominus ante denunciationem sollicitantis, illum occulte admoneat, ut sibi provident, sponte se offerendo Tribunali. Tenetur tamen etsi admonitus compareat, et sit ex corruptione emendatus, illum denunciare, ut ex propositionibus ab Alexandro VII damnatis eruitur. De Synod. Diœc. lib. 6, cap. 11, § 9, et 10 nov. edit.

(69. Præceptum denunciandi Confessarios sollicitantes ad turpia, et pœnæ aliæ huic sollicitationi indicatæ, non extenduntur ad alia crimina a re venerea diversa, ibi. § 14.

fessionem peregrisse, abstinere debet ab administranda eidem communione, etiam Paschali. — 12. Possunt Episcopi limitatam facultatem audiendi Confessiones dare Regularibus. — 13. In necessitate sufficit scientia minus quam mediocris pro approbatione. — 14. De Confessione facta laico in necessitate. — 15. Pœnitens interrogatus a Confessario de peccato non confesso potest jurare eum non commississe, nisi Confessarius juste interroget ad noscendum statum pœnitentis. — 16. Sacerdos conferens Sacramenta non tenetur præmittere Confessionem, sed sufficit contritio, quia non habetur lex eam præmittendi. — 17. Præceptum Tridentini: Quod si necessitate urgente, Sacerdos absque prævia confessione celebravit, quam primum confiteatur; intelligendum est, ut intra triduum confiteatur, nisi crastino die eadem necessitas urgetur.

enim unquam quodcumque privilegium obtinens audire potest Confessiones sæcularium absque approbatione Ordinarii; (2. idque valet etiam pro Confessionibus venialium et mortalium, quæ alias clavibus subjecta sunt.

(3. Id etiam comprehendit eos, qui privilegium Bullæ Cruciatæ obtinuerunt, ut ex Bulla Benedicti XIII, firmatur Institut. *Eccles.* 86, § 8.

(4. Confessionem Sacramentalem audientes, qui reperti fuerint ad Presbyteratum non promoti, Curie sæculari traduntur, etiam pro prima vice, prævia degradatione, si alium Ordinem habuerint: dummodo absolutionis formam protulerint, quam si non protulerint, mitiori pœna damnari possunt; idem Constitut. incip. *Sacerdos*, § 8.

(5. Confessiones Cappuccinorum Confessariis extraneis permittuntur, deficiente Confessario sui Ordinis; etiam quoad casus reservados, præstita obligatione se præsentandi; idem Constitut. incip. *Quod communi*. Vide verb. *Cappuccini*, n. 5.

(6. Confessiones simultaneæ virorum et uxorum apud Græcos improbantur; idem Const. incip. *Etsi*, § 5.

(7. In Confessione Sacramentali aperiendæ sunt circumstantiæ mutantæ speciem peccati; Concil. Trident. sess. 14, can. 7, ubi anathemate perstringitasserentes contrarium.

(8. Et probabilis aperiendæ sunt etiam circumstantiæ aggravantes; idem de Synodo Diœc. lib. 6, c. 5, n. 1, ex pluribus ibi adductis.

(9. Per Confessionem factam cuilibet Sacerdoti sæculari, vel regulari ab Episcopo approbato satisfieri Canon *Omnis utriusque sexus* ex Constitutionibus Clementis VIII, an. 1592, et Innocentii X, an. 1645, incip. *Exponi Nobis*, constat, de Synodo Diœc. l. 7, c. 44, § 4.

(10. Confessio is annuæ præceptum obligat, etiam non commissæ gravi culpa, ut quis se peccatorem saltem semel quotannis recognoscat, ut ex S. Thoma in 4 Sent. dist. 17, q. 5, A. C. quæstiunc. 3, Institut. *Eccles.* 18, § 4.

(11. Parochus quamvis plerumque credere debeat parochiano suo asserenti confessionem peregrisse, si tamen prudenter credere non possit asserenti, abstinere debet ab administranda eidem communione etiam Paschali, ut ex Roncaglia; Institut. *Eccles.* 45, § 15.

(12. Possunt Episcopi limitatam facultatem audiendi Confessiones dare Regularibus, etiamsi post examen idoneos illos repererint; Institut. *Eccles.* 86, § 9.

(13. In locis, ubi rarissimi sunt Sacerdotes, qui audiant Confessiones, sufficit ad eos approbandos scientia minus quam mediocris, ut ex Card. de Lugo, Institut. *Eccles.* 86, § 12.

(14. Quoad Confessionem factam laico in necessitate, dum non adest copia Sacerdotis de qua sermo fuit olim apud veteres Theologos, et etiam apud S. Thomam, recte docet eximius Pontifex, neminem ex veteribus illis

CONFIRMATIO.

SUMMARIUM.

ARTICULUS 1. — *Confirmatio quoad ejus esse, institutionem, materiam, et formam.*

1. Quid sit Confirmatio. — 2. Est de Fide, quod Confirmatio sit unum ex septem novæ Legis Sacra-

agnovisse, laicum esse verum ministrum hujus Sacramenti; sed eam Confessionem testimonium esse animi demissi et humiliati, ex quo magis flectitur Deus ad elargiendam uberiorem gratiam, qua quis ad contritionem et justificationem excitetur. Nihilominus tamen secius hanc nunquam fieri præstat, cum multis incommodis sit obnoxia: De Synodo Diœc. lib. 7, c. 15 per tot. ubi recte ex Decreto Clementis VIII illicitam esse et invalidam Confessionem factam Sacerdoti absenti notatur.

Alia ad rem, vide verb. *Pœnitent. Sacramentum*.

ADDITIONES CASINENSES.

(15. Pœnitens interrogatus a Confessario de peccato non confesso potest jurare non commississe, subintelligens illud: *quod confessum non sit*. Card. diss. 19, n. 118; Salm. n. 118, in fine et alii cum S. Alph. Lig. l. 3, tract. 2, n. 157, qui addit, hoc intelligendum esse, nisi Confessarius juste interroget ad noscendum statum pœnitentis ex prop. 58 dam. ab Innocent. XI.

(16. Juxta communem sententiam Sacerdos conferens Sacramenta non tenetur præmittere confessionem, excepto sacramento Eucharistiæ in cujus confectione ex Trident. præmittenda est; sed sufficit, quod eliciatur contritio. Sylvestr. verb. *Confessio* 1, § 2; Layman. 5, tit. 1, c. 5, n. 10; Nav. Sum. cap. 2, num. 6; Croix l. 6, p. 1, n. 92; Lig. l. 6, c. 2, n. 34. Quia ex Rituali romano de Sac. in genere sufficit pœnitere per contritionem, et Confessio est de convenientia, non de necessitate, tum quia in aliis sacramentis non habetur præceptum neque naturale, neque divinum, neque ecclesiasticum de præmittenda confessione; ut habetur in suscipienda eucharistia. Lig. l. c.

(17. Cum Tridentinum præcepit. « Quod si necessitate urgente Sacerdos absque prævia confessione celebravit, quam primum confiteatur. » Sess. 13, cap. 7, quæsitum quomodo illud *quam primum* intelligendum sit. Lig. lib. 6, n. 266, dixit sufficere, si Sacerdos intra triduum confiteatur, cum Lugo d. 14, n. 163. Dian., Tarvia, Candido et aliis multis; quia cum hoc præceptum sit tantum ecclesiasticum, non censetur Ecclesia velle ac illud obligare cum tanto rigore. Communiter tamen dicunt Lugo n. 162 et 163, Viva, Milante, Dian. etc., quod aliquando per accidens ex tali præcepto sacerdos ille teneretur confiteri eadem die, et forte eadem hora, puta si tunc confessarium haberet, quo postea per plures dies carebit, vel si cras eadem necessitas urgeret celebrandi nec posset confiteri. Lig. ibidem.

mentis a Christo institutum. — 3. Confirmatio est Sacramentum a Baptismo distinctum. — 4. Confirmationis Sacramentum fuit institutum a Christo in nocte Cœnæ Domini. — 5. Materia remota Sacramenti Confirmationis est Chrisma confectum ex oleo olivarum, et balsamo simul consecratum ab Epi-